

Fővárosi Ítéltábla
8.Pf.20.544/2019/5.

A Fővárosi Ítéltábla [redacted] által képviselt [redacted] felperesnek a Darázs és Társai Ügyvédi Iroda (1146 Budapest, Ajtósi Dürer sor 31. mfszt. 1., ügyintéző: dr. Darázs Ferenc ügyvéd) által képviselt Belügyminisztérium (1051 Budapest, József Attila utca 2-4.) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. március 27. napján kelt, 69.P.21.881/2018/10. számú ítélete ellen az alperes 11. sorszámú fellebbezése folytán – tárgyaláson kívül – meghozta az alábbi

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy a felperes részére 15 napon belül elektronikus formában Excel-táblázatba szerkesztve, a valasztas@tasz.hu címre megküldve adja ki, hogy

1. összesen hány lakóhelyre irányuló lakcímbeljelentést tettek 17. életévüket betöltött magyar állampolgárok – havi és település szerinti beosztásban – a 2016. január 5. és 2018. április 5. közötti időszakban?
2. összesen hány, korábban Magyarországon lakcímmel nem rendelkező, 17. életévét betöltött magyar állampolgár tett magyarországi lakóhelyre irányuló lakcímbeljelentést – havi és település szerinti bontásban – a 2016. január 6. és 2018. április 5. közötti időszakban?
3. összesen hány olyan településszintű lakóhely-létesítés történt (havi bontásban) a 2016. január 5. és 2018. április 5. közötti időszakban, amelyet magyarországi lakóhellyel nem rendelkező magyar állampolgár tett?

Az ítélet tényállása szerint a felperes 2018. április 5-én kelt levelében az alperesi minisztérium nyilvántartások vezetéséért felelős helyettes államtitkárságához fordult a rendelkező részben szereplő közérdekű adatok Excel-táblázatban elektronikus úton történő megküldése iránt. Az alperes 2018. április 20-án e-mail útján arról tájékoztatta a felperest, hogy a nyilvántartásban tárolt adatok személyes adatok, a nyilvántartásból adatszolgáltatás csak törvényben meghatározott célból és a jogalap igazolása esetén történhet. Az adatok közhitelesek, azok nem közérdekű vagy közérdekből nyilvános adatok. A felperes kérelmét, mint közérdekű adatigénylést elutasította, azt statisztikai adatszolgáltatási kérelemnek tekintette és ennek kapcsán tájékoztatta az 146/1993. (X. 26.) Korm. rendelet 23. § (2) bekezdésében írtakból.

A felperes 2018. május 18-án keresetet terjesztett elő, amelyben a pert megelőző kérelme szerinti közérdekű adatok kiadására kérte az alperes kötelezését. Arra hivatkozott, hogy a kért adatok nem személyes adatok mivel az érintettekkel nem hozhatók összefüggésbe. Az adatok közhiteles minősége továbbá nem zárja ki, hogy azok közérdekű adatokként megismerhetőek legyenek. Állította továbbá, hogy kérelmét nem statisztikai adatgyűjtési céllal terjesztette elő.

Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes kérelme csak kifejezetten statisztikai célú adatkiadási kérelemként teljesíthető akként, hogy annak eredményeként egyedi azonosításra alkalmatlan adatszolgáltatásra kerüljön sor. Arra is hivatkozott, hogy csak a kezelésében lévő adatok kiadására köteles, minőségileg új adatot nem kell előállítania. A felperes által kért adatok a megjelölt formában és módon nem állnak a rendelkezésére és nincs olyan dokumentum vagy nyilvántartás, amely a kért adatokat tartalmazza. Nem vitatta, hogy a leválogatás után keletkező adatok nem személyes adatok, azonban állította, hogy azokra a statisztikai adatszolgáltatásra vonatkozó rendelkezések irányadók.

Az elsőfokú bíróság a keresetet alaposnak találta. Határozatát az Alaptörvény VI. cikk (3) bekezdésére, az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 3. § 5. pontjára, 28. § (1) bekezdésére, az 1992. évi LXVI. törvény (Nytv.) 5. § (7) bekezdés a) és b) pontjára, 9. § (1) és (3) bekezdésére, 17. § (1) és (3) bekezdésére, valamint 26.-28. §-aira alapította.

Megállapította, hogy az alperes által kezelt okmánytárban fellelhető kérelmek, bejelentések adott időszaki és településekre lebontott darabszáma olyan, az alperes közfeladatának ellátása során keletkezett, az adatforrásokra vonatkozóan kezelt adat, mely személyes adatnak nem tekinthető, és nem is utal azonosítható módon bármely személyre.

Az adott időszaki kérelmek áttekintésével, az egyes kérelem-fajták puszta darabszámának rögzítésével és azok összeadásával az alperes nem kényszerül arra az elsőfokú bíróság álláspontja szerint, hogy olyan adatokat alkosson, melyeknek korábban nem volt kezelője. Az ehhez szükséges matematikai művelet nem vezet új adathalmaz keletkezéséhez, csupán egy adatválogatás elvégzését jelenti, amelyben először a 2016. január 5. és 2018. április 5. közötti időszakban tett lakcímbjelentések kiválogatása történik meg havonta és településenként, ezt követően annak rögzítése, hogy ezen bejelentések közül hányat tettek 17. életévüket betöltött magyar állampolgárok, majd annak rögzítése, hogy az előző pontban írt bejelentések közül hányat tettek olyan 17. életévüket betöltött magyar állampolgárok, akik korábban nem rendelkeztek Magyarországon lakcímmel. Ezután történik annak rögzítése, hogy bármilyen korú magyar állampolgárok, akik korábban magyarországi lakóhellyel nem rendelkeztek az adott időszak alatt településenként hány magyarországi lakóhelyet létesítettek. Az ezen művelet elvégzése a törvényszék álláspontja szerint nem jár azzal, hogy az alperes új, eddig nem létező adatok alkotására kényszerülne vagy olyan adatokat kellene kezelnie, melyek korábban nem álltak kezelésében.

Az alperes emellett nem állította azt sem, hogy a Központi Okmánytárból valamely, a kérelem teljesítéséhez szükséges adat ne lenne kinyerhető. A törvényszék álláspontja szerint a felperes kérelme nem statisztikai célú adatszolgáltatásra irányul, ugyanis az ismertett módon kikereshető, csupán település-szintű mennyiségi adatok közérdekű adatok, így azok a cél megjelölése nélkül is kiadandók. Emellett a felperesi kérelem nem az Nytv. 17. § (1) bekezdése szerinti, a nyilvántartásból történő adatszolgáltatásra irányul, hanem a nyilvántartás alapjául szolgáló, azokból kinyerhető, az alperes által kezelt közérdekű adatok kiadására.

Mindezekből a törvényszék arra következtetett, hogy a felperes kérelme nem minősül sem az Nytv. 17. § (3) bekezdése szerinti statisztikai adatszolgáltatási kérelemnek, sem pedig az Nytv. 28/B. §-a szerinti lakcímnnyilvántartási adatokból, sem közhiteles nyilvántartásból történő adatszolgáltatási kérelemnek.

A kifejtettékre tekintettel az elsőfokú bíróság a keresetnek helyt adott, és a kért adatok kiadására kötelezte az alperest.

A határozattal szemben az alperes élt fellebbezéssel, amelyben az elsőfokú ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

Továbbra is azt hangsúlyozta, hogy a polgárok adatait a nyilvántartás személyhez kötötten, önállóan és elkülönítve, nem pedig bizonyos szempontok, jellemzők szerint párosítva vagy csoportosítva kezeli, illetve tartja nyilván, ezért a felperesi kérelem teljesítése új, minőségileg más adatok előállítását feltételezi. Annak tényét, hogy a felperes által kért adatokat az alperesnek az adatbázisból ki kell keresni és a tárolási formától eltérő csoportosításban kell kiadni a felperes maga sem cáfolta, mindössze azt

állította, hogy a tárolási formátumtól eltérő csoportosítás nem keletkeztet minőségileg új adatot. A törvényszék arra alapítva adott helyt a keresetnek, hogy az alperes nemcsak a személyi adat és lakcímnnyilvántartás kezelője, hanem az Nytv. 9. § (3) bekezdése alapján a Központi Okmánytárban kezeli a lakcímbjelentő-lapokat, a lakcímváltozást igazoló okmányokat, a külföldön élő magyar állampolgároknak a nyilvántartással kapcsolatos bejelentéseit, továbbá a jogszabály szerinti alapiratokat. Mindebből azt a következtetést vonta le, hogy az alperes nem kényszerül arra, hogy olyan adatokat alkosson, amelynek korábban nem volt a kezelője, a matematikai művelet elvégzése pedig nem vezet új adathalmaz keletkezéséhez, csupán adatválogatás elvégzését jelenti.

Sérelmezte az alperes a fellebbezésében, hogy az ítélet indokolásának az alperesi Központi Okmánytárral kapcsolatos érvelése a perben nem jelent meg, arra a felperes sem hivatkozott, ezért csak a fellebbezésben van mód az alperesi álláspont kifejtésére. E körben azt adta elő az alperes a fellebbezésében, hogy a Központi Okmánytárban lévő alapiratok is személyhez kötötten kerülnek tárolása és feldolgozása, vagyis nem bizonyos szempontok, jellemzők szerint párosítva vagy csoportosítva. A Központi Okmánytárban nem egyszerűen adatok, hanem bizonylatok, nyilvántartási alapiratok vannak, az alapirat pedig az adat összetartozó, fizikailag megbonthatatlan összessége. Az adatigénylés teljesítéséhez szükség lenne a Központi Okmánytárban található alapiratok áttekintésére oly módon, hogy 2016. január 5. és 2018. április 5. között a 17. életévét betöltött magyar állampolgárként jelentettek-e be a lakóhelyet, ha igen, a felperes által kért adatok előállításához feltételként vizsgálni kellene a korábbi lakcímadatait, továbbá az így előállított állományt további feltételek alapján rendezve, havi és település szerinti bontásban kellene a felperes rendelkezésére bocsátani. Mind ehhez nem elegendő csupán a lakcímbjelentő-lapok áttekintése, ugyanis van olyan személyi kör, amelynek tagjai a jogszabályban meghatározott kivétel nyomán nem lakcímbjelentő-lappal teljesítik lakcímbjelentési kötelezettségüket. Emellett a vizsgálatot szükséges lenne elvégezni a 2016. január 5. és 2018. április 5. között a nyilvántartásból kikerült személyekre vonatkozóan is tekintettel arra, hogy a felperes által megjelölt időpontban tehettek lakcímbjelentést. Mindez azt jelenti, hogy az elsőfokú bíróság ítélete szerinti feladatok elvégzése aránytalan többlet terhet jelentene az alperes számára.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet helybenhagyására irányult.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival a Fővárosi Ítéltábla teljes körűen egyetértett. A fellebbezésben foglaltakra tekintettel az elsőfokú ítélet helyes indokaihoz az alábbiakat fűzi.

Nem volt vitás a perben, hogy az alperes olyan közfeladatot ellátó szerv, amely a kezelésében lévő és a tevékenységére vonatkozó közérdekű adatokat az Infotv. 26. §-a alapján kérelem esetén köteles kiadni.

Az Infotv. 26. § (1) bekezdése az információszabadság érvényesülését biztosító előírást rögzít. Ennek értelmében a közfeladatot ellátó szervnek lehetővé kell tennie azt, hogy a kezelésében lévő közérdekű és közérdekből nyilvános adatot - a törvényben meghatározott kivételekkel - erre irányuló igény alapján bárki megismerhesse. E szabály általánosan kötelezővé teszi azt, hogy az általa kezelt közérdekű adatokhoz minden közfeladatot ellátó szerv biztosítson hozzáférést. A kötelezettség szempontjából csak az számít, hogy az adott szerv közérdekű adatot kezel, s önmagában ennél fogva terheli - a közérdekű adatok megismeréséhez való jog érvényesülése érdekében - az adatigény teljesítésére vonatkozó kötelezettség.

Az alperes az elsőfokú eljárásban azzal védekezett, hogy a felperes által kért adatok a megjelölt formában és módon nem állnak a rendelkezésére és nincs olyan dokumentum vagy nyilvántartás, amely a kért adatokat tartalmazza. Azt hangsúlyozta, hogy csak a kezelésében lévő adatok kiadására köteles, minőségileg új adatot nem kell előállítania. Ezt a fellebbezésében azzal egészítette ki, hogy a felperesi szempontok alapján megjelölt adatok nem egyszerű matematikai művelettel, illetve csoportosítással kinyerhető információk, az adatok a nyilvántartás napi és folyamatos vezetése során nem állnak

rendelkezésre, az új adatkör előállítása, és az adatoknak a felperes által kért szempontok szerinti feldolgozása pedig aránytalan erőfeszítést igényelne és csak külön eljárás keretében lenne előállítható, jelentős humán és anyagi ráfordítással.

A másodfokú bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy a közérdekű adatkiadás iránti perek alperesei csak a kezelésükben lévő közérdekű adatok kiadására kötelesek, és az adatigénylő felperes érdekében áll annak igazolása, hogy a kiadni kért adatok az alperes birtokában vannak. Hozzáfűzi azonban, hogy az adatkiadás iránti perekben a felperes az alpereshez képest információhiányban van, ezért a tárgyban kialakult ítélkezési gyakorlat szerint a felperesnek elegendő valószínűsítenie, hogy a kért adatok léteznek. A felperes a perben levezette, hogy az általa kiadni kért adatok milyen módon nyerhetők ki az alperes rendelkezésére álló adatbázisból, mely levezetést az elsőfokú bíróság magáévá tett és ítélete indokolásában ismertetett. Ennek helytállóságát az alperes a fellebbezésében nem vitatta, mindössze azt sérelmezte, hogy az elsőfokú bíróság ítélete szerinti feladatok elvégzése aránytalan többlet terhet jelentene az alperes számára.

Az alperes azon hivatkozása, mely szerint a rendelkezésére álló adatoknak az elsőfokú ítéletben is írt feldolgozása aránytalan munkaterhet róna rá, bizonyítást nem nyert, arra vonatkozóan az alperes konkrét tényelőadást sem tett. Annak bizonyítottsága esetén sem eredményezhetné azonban az adatkiadási kérelem teljesítésének megtagadását, legfeljebb az Infotv. 29. § (4) bekezdése szerinti költségtérítés felszámítását tenné lehetővé, ilyen igénnyel azonban az alperes nem élt.

Mindezek következtében az elsőfokú bíróság adatkiadásra kötelező ítélete helytálló volt, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 383. §-ának (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelenül fellebbező alperest a Pp. 364. §-a alapján alkalmazandó Pp. 83. § (1) bekezdése szerint kötelezte a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. §-ának (2), (5) és (6) bekezdése, valamint 4/A. § (1) bekezdése alapján mérlegeléssel, az elvégzett tevékenységgel arányban állóan megállapított 10.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltség megfizetésére.

Az eljárás az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 57. § (1) bekezdés o) pontja alapján illetékmentes, ezért a fellebbezési illetékről rendelkezni nem kellett.

A Fővárosi Ítéltábla a fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2019. szeptember 17.

Dr. Lesenyei Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Mózsik Tímea s.k.
előadó bíró

Dr. Pullai Ágnes s.k.
bíró